

Arrest

nr. 339 611 van 16 januari 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VERSTRAETEN
Martelarenplein 20E
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE WILDE.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat E. VERSTRAETEN.

Gezien de aanvullende nota van verweerder van 11 december 2025.

Gezien de replieknota van verzoeker van 18 december 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 december 2023 van 13h37 tot 17u48. Uw advocaat meester VdW (...) loco meester V. (...) was aanwezig van 13h47 tot het einde van het onderhoud. U werd nadien gehoord op 9 januari 2024 van 13h37 tot 17h25. Uw advocaat meester V. (...) was aanwezig gedurende het volledige persoonlijk onderhoud. Tijdens uw beide persoonlijke onderhouden op het CGVS werd u bijgestaan door een tolk die Pasjtje spreekt.

A. Feitenrelaas

U bezit de Afghaanse nationaliteit en bent van Pasjtoense origine. U bent een moslim van de soennitische stekking. U bent geboren in het dorp Kutki Kuz Kalai, gelegen in het district Narang in de provincie Kunar. U woonde er in hetzelfde huis als uw paternale oom O. (...) en zijn familie. U ging naar school tot uw vertrek uit Afghanistan en kan lezen en schrijven in Pasjtoe. Verder werkte u ook in de voedingswinkel van uw vader.

Uw paternale oom O. (...) was van 13/11/1388 Afghaanse Kalender (AK) (2 februari 2010 Gregoriaanse kalender (GK)) tot 25/12/1391 AK (15 maart 2013 GK) in dienst bij het Afghaanse Nationale Leger (Afghan National Army, hierna ANA). Vervolgens werkte O. (...) van 2016 tot aan de machtsovername in Afghanistan op 15 augustus 2021 voor de Amerikanen als bewakingsagent op de luchthaven van Jalalabad. Zo'n vier maanden voor de machtsovername werd de auto van O. (...) in de regio Gamberi beschoten vanuit de bergen door onbekenden toen O. (...) samen met enkele chauffeurs en lijfwachten onderweg was van Kabul naar zijn werkplaats. Op de dag van de machtsovername werden O. (...) en zijn familie geëvacueerd door de Amerikanen. Het hele gezin verblijft sinds 6 september 2022 in de Verenigde Staten (VS).

Uw vader, S. S. (...), werkte dertien jaar, tot aan de machtsovername van 15 augustus 2021, als dorpsvoorzitter van de projecten van het Afghan National Solidarity Programme (hierna NSP) in uw dorp. Voor een van de projecten werden er stenen aangevoerd uit de Badel vallei, een door de taliban gecontroleerde vallei op zo'n tweeënhalve kilometer van uw dorp. Ongeveer drie maanden voor de machtsovername begonnen de taliban aan de chauffeurs van de stenen een taks te vragen. Het team van uw vader weigerde de taks te betalen en diende een klacht in bij het politiehooft van Narang district. Een week later begon het project stenen aan te voeren uit de Pashat regio. Zo werd er doorgewerkt tot aan de machtsovername. Na de machtsovername waren er nog enkele chauffeurs en andere medewerkers van het project die uitbetaald wensten te worden voor de uren die ze gepresteerd hadden en de materialen die ze hadden geleverd. Omdat de taliban deze bedragen weigerden uit te betalen, richtten de schuldeisers zich tot uw familie.

Eén dag na de machtsovername vluchtten u en uw vader naar uw maternale oom N. (...) in Kabul omdat de taliban uw vader kenden en uw vader dacht dat jullie daarom gevaar liepen. Op 2/7/1400 AK (24 september 2021 GK) kwamen de taliban een eerste keer naar uw huis in Kuz Kalai. De talibs vroegen waar uw vader was en gaven een dreigbrief aan uw moeder waarin stond dat uw vader zich moest aanmelden bij de taliban. Uw moeder lichtte u en uw vader in, waarop jullie besloten om het land te verlaten.

U en uw vader verlieten Afghanistan op 7/7/1400 AK (29 september 2021 GK). Jullie reisden samen via Pakistan naar Iran. Omwille van uw vaders gezondheidstoestand reisde u vervolgens alleen verder via Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. U kwam aan in België op 9 januari 2023. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 10 januari 2023.

Sinds uw vertrek kwamen de taliban nog tweemaal naar uw huis in Kuz Kalai, op 21/7/1400 AK (13 oktober 2021 GK) en op 3/8/1400 AK (25 oktober 2021 GK). De taliban waren op zoek naar u, uw oom O. (...) en uw vader. Tijdens het derde bezoek sloegen de taliban ook uw broer S. (...) en doorzochten ze jullie huis.

Toen de taliban een derde keer naar jullie huis waren gekomen, gaven de taliban ook toestemming aan de schuldeisers om het huis en de landbouwgronden van uw familie in beslag te nemen. Uw familie werd tijdens het derde bezoek met dwang uit het huis gezet door de taliban. Uw familie liet alles achter en vertrok. Ze contacteerden uw maternale oom N. (...) die hen de volgende ochtend in Baber dorp ophaalde. Sindsdien woont uw familie bij uw maternale oom in Kabul.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban en de schuldeisers omwille van het werk van uw vader en uw paternale oom. U vreest ook de illegale houtkappers en drugsgebruikers die in de gevangenis beland zijn omwille van informatie die uw familie doorspeelde aan de autoriteiten van Narang. U vreest al deze personen omdat ze achter u, de oudste zoon, aan zullen komen indien ze uw vader en oom niet vinden. Uw advocaat stelde dat u ook problemen zou ondervinden in Afghanistan omwille van de manier waarop u en uw familie jullie geloof belijden. U stelde immers dat u niet bidt.

Ter staving van uw verzoek legde u kopieën van de volgende eigen documenten voor: uw e-taskara uitgereikt op 15 juli 2021; een foto van u en uw vader; een familiefoto; een foto van u en uw oom O. (...) op zijn trouwfeest; het telefoonnummer van de smokkelaar via dewelke uw oom uw vader in Iran contacteert. Wat betreft uw vader legt u kopieën neer van de volgende documenten: een opleidingscertificaat van USAID; rapporteringen over een project; een verzekeringsdocument van een project; een tijdstabel van de ingenieurs; documenten inzake de financiële berekeningen voor een project, bouwplannen, documenten inzake de regelgeving die van toepassing was op de projecten; en de dreigbrief van september 2021. Inzake uw oom O. (...) legt u de volgende kopieën van documenten voor: een appreciatiecertificaat; twee legerbadges; een militair boekje; twee foto's van uw oom in legertenue; een aanvraag inzake de SIB-procedure; het visum van de VS d.d. 6 juli 2022; een vliegtuigticket naar de VS; een verblijfskaart van de

VS; een rijbewijs van de VS; twee foto's van het gezin van uw oom; verblijfsdocumenten van de VS van de gezinsleden van uw oom; een geboortecertificaat van de VS van uw neefje Onais Salarzai; een doktersvoorschrift van O. (...); twee schermafbeeldingen van WhatsApp-gesprekken van uw oom ter bevestiging dat hij geld opstuurt van de VS naar Afghanistan.

Op 13 december 2023 maakte u via uw advocaat uw opmerkingen inzake de notities van het persoonlijk onderhoud op 1 december 2023 over aan het CGVS, meer bepaald de aanpassing van enkele data.

B. Motivering

Vooreerst moet er op gewezen worden dat u zich bij binnenkomst in België als minderjarige van 17 jaar identificeerde. Omdat er twijfels rezen bij deze minderjarigheid, werd op 13 januari 2023 een leeftijdstest uitgevoerd, op grond waarvan geconcludeerd werd dat u op dat moment een leeftijd had van 21,5 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar. U werd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België dan ook als ouder dan 18 en dus voortaan als meerderjarig beschouwd.

Gelet hierop en na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden besloten dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u ten aanzien van Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. Wat betreft uw vader, kan het volgende gesteld worden.

Uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger humanitaire taken uitvoerden voor de overheid te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Uit de aanwezige informatie blijkt evenwel niet dat er in het algemeen sprake is van een situatie waarin alle humanitair personeel te maken krijgt met vervolging. Eventuele vervolging van personen met dit profiel hangt af van specifieke elementen, zoals onder andere gender, (gepercipieerde) links met bepaalde partijen in het conflict en betrokkenheid bij activiteiten die ingaan tegen de normen en waarden van de taliban of die gepercipieerd worden als ingaand tegen de belangen van de taliban. Uit uw verklaringen over de taken van uw vader als voorzitter voor het NSP in uw dorp blijkt dat uw vader betrokken was bij infrastructuurwerken zoals het bouwen van vloedmuren (notities persoonlijk onderhoud CGVS 1 d.d. 1/12/2023, p. 21).

U maakte echter geenszins aannemelijk dat uw vader – en bijgevolg ook u - in Afghanistan vervolgd werd omwille van zijn rol als dorpsvoorzitter van het NSP. Omwille van de volgende redenen kan immers geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw vader zou hebben gekend met de taliban ten gevolge van zijn werk voor het NSP.

Ten eerste bevatten uw verklaringen over de bedreigingen van de taliban meerdere inconsistenties, hetgeen de geloofwaardigheid van de bedreigingen in ernstige mate ondermijnt. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de taliban tijdens hun eerste bezoek aan uw huis na de machtsovername een brief afgaven en vroegen naar uw vader, uw paternale oom O. (...) en u (CGVS 1, p. 29). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS vertelde u echter dat de taliban tijdens hun eerste bezoek enkel vroegen naar uw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS 2 d.d. 9/1/2024, p. 16). U stelde dat de taliban pas naar u en uw oom vroegen tijdens hun tweede bezoek aan uw huis (CGVS 2, p. 18).

Daarnaast legde u inconsistente verklaringen af over het tijdstip waarop uw familie uw huis in Kuz Kalai zou hebben verlaten. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat uw familie op 21/9/1400 AK (12 december

2021 GK) naar uw maternale oom in Kabul verhuisde (CGVS 1, p. 15-16). Uw familie bleef na het derde bezoek van de taliban nog één à anderhalve maand in het dorp voordat ze weggingen (CGVS 1, p. 34). Tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat uw familie tijdens het derde bezoek van de taliban uit het huis werd gezet en die dag vertrok uit het dorp (CGVS 2, p. 19). Dit derde bezoek vond volgens uw verklaringen plaats op 3/8/1400 AK (25 oktober 2021 GK) (CGVS 1, p. 23). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelde u dat u die fout al in de notities van uw eerste onderhoud zag en dat u had gezegd dat ze de volgende dag naar Kabul gingen (CGVS 2, p. 28). U merkte hier evenwel niets over op toen u aan de start van uw tweede persoonlijk onderhoud gevraagd werd of u nog opmerkingen had over uw eerste onderhoud op het CGVS (CGVS 2, p. 2). U vertelde dat u dacht dat het CGVS hiervan al op de hoogte was via uw sociaal assistent omdat u deze fout aan haar meldde samen met twee datums die ook fout waren (CGVS 2, p. 28). In de opmerkingen inzake uw eerste onderhoud op het CGVS staat echter alleen te lezen dat u de datums waarop uw oom in en uit dienst trad bij het Afghaanse leger wenste aan te passen (documenten - groene map, document 28). U maakte geen opmerkingen over uw verklaringen inzake het ogenblik waarop uw familie Kuz Kalai zou hebben verlaten (documenten – groene map, document 28). Dat die één à anderhalve maand zou slaan op de periode tussen het eerste en derde bezoek van de taliban (CGVS 2, p. 28) valt maar moeilijk te rijmen met uw eerdere verklaringen over de moeilijke levensomstandigheden van uw familie na het derde bezoek van de taliban (CGVS 1, p. 34) en de vaststelling dat u tijdens uw eerste onderhoud expliciet 21/9/1400 AK opgaf als verhuisdatum en niet 3/8/1400 AK (CGVS 1, p. 15-16).

Verder maakte u op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) geen melding van uw oom toen u vertelde over de bezoeken van de taliban aan uw huis na de machtsovername. U verklaarde louter dat de taliban naar u vroegen en ook naar uw vader en dat jullie jezelf moesten gaan aangeven (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dit staat haaks op uw verklaringen tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS dat de taliban ook naar uw oom gevraagd zouden hebben tijdens hun bezoeken aan uw huis (CGVS 1, p. 29, 32 en 33; CGVS 2, p. 18-19).

Het is ook opmerkelijk dat u tijdens uw eerste onderhoud verklaarde dat uw familie de documenten die ze naar België opstuurde voor uw asielpcedure meenam uit het huis 'toen ze naar een andere plaats vertrokken' (CGVS 1, p. 22), maar dat u tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS verklaarde dat uw familie toen ze uit het huis werd gezet bang was en alles daar liet (CGVS 2, p. 19).

Ten tweede blijkt de ongeloofwaardigheid van de talibanbedreigingen ook uit de gedragingen van u en uw familie. Zo verklaarde u dat de taliban iemand die taksen weigerde te betalen, straffen door die persoon samen met zijn hele familie te vermoorden (CGVS 1, p. 27). De taliban hadden uw vader via de ouderen van het dorp ook expliciet geïnformeerd dat ze hem, zijn collega's en zijn hele familie zouden doden indien hij geen taksen betaalde voor de stenen van het project (CGVS 2, p. 13). Gezien de ernst van deze bedreiging ten aanzien van uw hele familie mag het dan ook verbazen dat alleen u en uw vader na de machtsovername naar Kabul vertrokken (CGVS 1, p. 23). Uw uitleg waarom uw overige familieleden nog weken achterbleven in het dorp is niet aannemelijk. Hiernaar gevraagd, antwoordde u in eerste instantie dat uw familie vertrok uit het dorp voordat de periode die de taliban aan uw familieleden gaven om zichzelf te presenteren verlopen was (CGVS 2, p. 23). Het CGVS merkt op dat u tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud uitgebreid werd bevraagd over wat de taliban allemaal deden en zeiden tijdens de drie bezoeken aan uw huis, maar dat u nergens melding maakte van een tijdsperiode die de taliban aan u of uw familie zouden hebben opgelegd om zich aan te melden (CGVS 1, p. 31-33). Ook wanneer u opnieuw vragen werden gesteld over de bezoeken van de taliban tijdens uw tweede onderhoud kwam zo'n tijdsperiode niet ter sprake (CGVS 2, p. 18 en 19). Het lijkt er dan ook sterk op dat u uw verklaringen aanpast naarmate de asielpcedure loopt en u gevraagd wordt om bepaalde opmerkelijke zaken in uw relaas te verklaren.

U stelde vervolgens dat het niet mogelijk was om met de hele familie te vertrekken omdat u en uw vader ook de vrouw van uw paternale oom O. (...) moesten meenemen. Nogmaals gevraagd waarom uw hele familie niet naar Kabul vluchtte aangezien iedereen met de dood bedreigd werd door de taliban, vertelde u vervolgens dat het niet mogelijk was om uw jonge zussen de grens over te smokkelen en dat ze daarom in Afghanistan bleven. Erop gewezen dat het niet ging om het land verlaten, maar naar uw maternale oom in Kabul verhuizen, verklaarde u dat uw vader dat wel van plan was, maar de kans niet kreeg en dat hij dacht dat de taliban de vrouwen van de familie misschien niet zouden kwetsen (CGVS 2, p. 23). Het is niet aannemelijk dat uw vader een uitdrukkelijke doodsb bedreiging van de taliban niet naar ernst zou schatten en in die context zou gokken op het feit dat de taliban misschien niets tegen de vrouwen zouden doen (CGVS 2, p. 23), ook al hadden ze hier expliciet mee bedreigd (CGVS 2, p. 13), in plaats van uw familie onmiddellijk naar een veiligere plek te evacueren zoals hij dat volgens uw verklaringen voor zichzelf deed (CGVS 1, p. 23).

Het plan van uw vader was om aan uw maternale oom te vragen om uw familie naar Kabul te brengen (CGVS 2, p. 24). Uw oom deed dat volgens uw eerste verklaringen pas enkele weken na het derde bezoek

van de taliban (CGVS 1, p. 15-16) en volgens uw latere verklaringen net na het derde bezoek van de taliban (CGVS 2, p. 24). Dat uw oom N. (...) na de machtsovername meerdere maanden moest plannen om uw overige familie in het dorp te gaan halen, overtuigt niet. Zo vertelde u onder andere dat uw oom tussen het tweede en het derde bezoek van de taliban niets voor uw familie had kunnen doen omdat de taliban zo snel terugkwamen (CGVS 1, p. 33). Nochtans zaten er bijna twee weken tussen de bezoeken en hadden de taliban uw familie uitdrukkelijk gezegd dat ze alleen nog op een bevel van hun leider aan het wachten waren om iedereen te bestraffen (CGVS 1, p. 32-33). Het valt niet in te zien waarom u en uw vader klaarblijkelijk probleemloos en onmiddellijk konden vertrekken uit Kuz Kalai (CGVS 1, p. 23), maar dat het uw oom zoveel tijd kostte om uw familie weg te halen uit het dorp ook al waren al uw familieleden blootgesteld aan exact dezelfde doodsb bedreigingen van de taliban (CGVS 2, p. 13). Deze houding van uw familie ondermijnt de geloofwaardigheid van de vermeende bedreigingen op ernstige wijze. Dat uw familie met de dood werd bedreigd, maar slechts uit het dorp zou zijn vertrokken nadat ze er geen verblijfplaats meer had omdat de taliban en de schuldeisers hen uit het huis hadden gezet (CGVS 1, p. 34), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de bedreigingen van de taliban.

Verder wisten u en uw familie niet of de taliban sinds hun vertrek uit Kuz Kalai nog in het dorp naar jullie zijn komen vragen. Aangezien er niemand van uw familie in het dorp was, had u hier geen informatie over. Uw familie deed hier ook geen navraag over omdat ze niet durfde en niemand in jullie regio wilde contacteren uit angst om hun locatie te verraden (CGVS 1, p. 34). Dit mag verbazen aangezien informatie over het doen en laten van de taliban in het dorp en eventuele acties die de taliban nog ondernamen tegen uw familie een indicatie kon/kan zijn voor uw familie inzake het eigen risico dat ze liep/loopt in het dorp en in Kabul. Gezien de positie van uw vader in het dorp als verkozen leider van bouwprojecten (CGVS 1, p. 26) lijkt het onwaarschijnlijk dat uw vader of uw familie met niemand in het dorp op vertrouwelijke wijze contact zouden kunnen opnemen om hiernaar te polsen. Bovendien bent u zelf actief op verschillende sociale media platformen (CGVS 1, p. 11) en op WhatsApp (CGVS 1, p. 13), waardoor de vraag rijst waarom u zichzelf in de maanden na uw vertrek niet trachtte te informeren over de huidige stand van uw problemen met de taliban in Afghanistan waardoor u het land moest verlaten en waarvoor u bescherming vraagt in België.

Ten derde is het beeld dat u schetste over de werkwijze van de taliban onwaarschijnlijk. Zo is het opmerkelijk dat de taliban meer dan een maand na de machtsovername zouden wachten om een eerste keer langs te komen bij u thuis op zoek naar uw vader (CGVS 1, p. 23). Uw verklaring hiervoor, dat de taliban in het begin nog druk bezig waren om zich te vestigen en nog geen mensen hadden om de leiding te nemen, mag verbazen aangezien uw vader voor de machtsovername reeds gekend was bij de taliban als werkend voor de voormalige overheid (CGVS 1, p. 23; CGVS 2, p. 12-13) en omdat de talibancommandant Jalal die uw vader voor de machtsovername al doodsb bedreigingen stuurde (CGVS 2, p. 12) ook na de machtsovername in uw regio de touwtjes in handen nam (CGVS 2, p. 15).

Het is bovendien opmerkelijk dat de taliban weinig doortastend optrad ten aanzien van u, uw vader en uw oom, hoewel u aangaf dat het doel van de taliban was om jullie te arresteren en te vermoorden voor activiteiten in het verleden (CGVS 1, p. 31). De taliban beperkten zich tijdens hun eerste bezoek tot het afgeven van een brief en de boodschap om jullie aan te geven omdat jullie toch niet kunnen weglopen (CGVS 1, p. 30), om dan tijdens hun tweede bezoek nog eens te vragen waar jullie waren. Pas tijdens hun derde bezoek, nog eens twee weken later, doorzochten de taliban uw huis (CGVS 1, p. 33). Zo gaven de taliban jullie alle kansen om te verdwijnen uit het dorp. Het valt namelijk niet in te zien hoe doodsb bedreigingen voor de machtsovername (CGVS 2, p. 13) en de komst van een dreigbrief na de machtsovername (CGVS 1, p. 31) een geviseerde die vreest voor zijn leven niet zou doen vluchten. Indien de taliban uw vader, oom en u werkelijk wilden pakken, mag het verbazen dat de taliban niet eerder drastischer optraden om te vermijden dat hun doelwitten de benen namen. Deze handelswijze van de taliban mist elke realiteitszin.

Verder staat in de dreigbrief alleen de naam van uw vader te lezen en dat hij naar het districtshuis moet komen. U en uw oom worden niet in de brief vermeld (CGVS 1, p. 31). Volgens uw verklaringen zeiden de taliban mondeling dat dezelfde boodschap ook van toepassing was op u en uw oom toen ze de brief afgaven (CGVS 1, p. 31). Zoals hierboven reeds uiteengezet werd, is dit tegenstrijdig aan uw verklaringen tijdens uw tweede onderhoud dat de taliban tijdens het eerste bezoek alleen over uw vader spraken en u of uw oom nog niet vermeldden (CGVS 2, p. 16). Bovendien is het weinig aannemelijk dat uw naam en die van uw oom niet in de brief zouden staan indien jullie ook geacht werden om zich aan te geven in het districtshuis.

Ten vierde biedt u geen duidelijkheid over de huidige situatie van uw vader. U verklaarde dat uw vader achterbleef in Teheran omdat hij niet in staat was om door te reizen. U verloor het contact met uw vader toen zijn Afghaans telefoonnummer stopte met werken (CGVS 1, p. 15). Na uw interview op de DVZ herstelde uw vader het contact met uw paternale oom O. (...) (CGVS 1, p. 13). Uw oom spreekt sporadisch met uw vader via de telefoon van de smokkelaar (CGVS 1, 14), maar u en uw familie in Afghanistan zouden niet in contact staan met uw vader (CGVS 1, p. 14; CGVS 2, p. 6). Uw vader verbleef volgens uw verklaringen in januari

2024 op dat moment nog steeds in Teheran in het huis van de smokkelaar (CGVS 1, p. 14). U bood echter geen zicht op hoe uw vader in zijn levensonderhoud voorziet in Iran. U verklaarde dat uw vader niet werkt in Iran (CGVS 2, p. 7), maar dat uw paternale oom O. (...) vanuit de VS geld overmaakt naar Iran via de smokkelaar van uw vader (CGVS 2, p. 8-9). Uw oom ondersteunt ook uw familie in Afghanistan door eerst geld over te maken van de VS naar Iran, waarna het geld door twee van zijn vrienden, Sa. (...) en Ta. (...), fysiek naar uw familie in Afghanistan wordt gebracht (CGVS 2, p. 8). Gevraagd naar bewijs van de geldtransfers tussen de VS en Iran (CGVS 2, p. 25), maakte u een schermafbeelding van een WhatsAppgesprek met uw paternale oom O. (...) over aan het CGVS waarin sprake is van een geldtransfer naar N. (...) in Kabul (documenten – groene map, document 26). Ten eerste toont dit document op geen enkele manier aan hoe uw vader in Iran geld ontvangt van uw paternale oom O. (...) vanuit de VS. Het gaat immers louter om een geldtransfer van de VS naar N. (...) in Kabul (documenten – groene map, document 26) hoewel u verklaarde dat er geld naar uw vader wordt gestuurd via de smokkelaar in Iran (CGVS 2, p. 8-9). De vaststelling dat u niet kan duiden hoe uw vader, die niet werkt in Iran (CGVS 2, p. 7), al ruim twee jaar in zijn eigen levensonderhoud voorziet, doet afbreuk aan uw verklaringen dat uw vader zich al die tijd al in Iran zou bevinden. Ten tweede merkte u bij het overmaken van het WhatsAppbericht op dat uw verklaringen over de geldtransfers vanuit de VS naar Iran fout waren en dat het geld rechtstreeks naar Afghanistan wordt gestuurd (documenten – groene map, document 27 – punt 4). Het geldt wordt niet via twee vrienden van uw paternale oom van Iran naar Afghanistan gebracht. Dat u bijna een jaar na uw aankomst in België zo slecht op de hoogte zou zijn over hoe uw vader in Iran en uw familie in Afghanistan financieel onderhouden worden, is opmerkelijk. Dat uw verklaringen over geldtransfers tussen Iran en de VS wijzigen doorheen uw asielprocedure en wanneer u gevraagd wordt om deze transfers te staven, is dat evenzeer. Uw tegenstrijdige verklaringen over de financiële ondersteuning van uw vader (en uw familieleden) ondermijnen danig de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de vermeende verblijfplaats van uw vader in Teheran.

Gevraagd naar uw vader zijn plan in Iran, stelde u dat uw vader daar wacht tot hij geld kan verdienen en iets kan regelen om ook de rest van uw familie te beschermen door ze met het vliegtuig naar een veilig land te brengen (CGVS 2, p. 7). Gevraagd hoe uw vader dat geld wil verdienen, verklaarde u dat uw oom in de VS alles regelt, maar het op dit moment niet geweten is of het mogelijk is om uw familie te evacueren uit Afghanistan (CGVS 2, p. 7). Dat uw vader al meer dan twee jaar in Iran zou verblijven en klaarblijkelijk geen ander plan heeft dan wachten tot uw familie via het vliegtuig Afghanistan kan verlaten, is opmerkelijk. Gezien het plan van uw vader om uw familie te evacueren uit Afghanistan is het bovendien vreemd dat uw vader er na meer dan twee jaar in Iran nog steeds niet in slaagde om zelf contact te leggen met zijn familie in Afghanistan (CGVS 1, p. 14) en nog steeds niet beschikte over eigen middelen om contact te leggen met zijn familie. Volgens uw verklaringen in december 2023 was hij hiervoor immers nog steeds afhankelijk van de gsm van de smokkelaar (CGVS 1, p. 13). Deze vreemde gang van zaken doet opnieuw afbreuk aan uw verklaringen dat uw vader zich in Iran zou bevinden. Het CGVS wenst bijkomend op te merken dat het niet in de mogelijkheid verkeert om na te gaan aan wie het door u neergelegde Iraanse gsm-nummer (documenten – groene map, document 27) toebehoort. Het gsm-nummer is dan ook geen bewijs dat uw vader in Teheran zou verblijven.

U verklaarde bovendien zelf geen contact te hebben met uw vader. Nochtans blijkt uit het rapport van de New Media Unit inzake uw sociale media dat u op Facebook bevriend bent met een profiel op naam van uw vader 'S. S. (...)' (landeninformatie – blauwe map, document 1 p. 11). Op een ander profiel met dezelfde naam en foto als het eerste profiel, 'liketen' zowel u als uw paternale oom O. (...) op 28 juli 2023 nog twee foto's (landeninformatie – blauwe map document 1, p. 15-16; document 2). Op een Facebookaccount op naam van uw paternale oom O. (...) wordt een van zijn foto's ook geliket door een profiel met dezelfde naam en foto's als het eerste profiel, hetgeen het vermoeden versterkt dat het hier gaat om een Facebookprofiel dat toebehoort aan uw vader (landeninformatie – blauwe map, document 2). Het lijkt er dan ook sterk op dat u wel nog in contact staat met uw vader.

Het bovenstaande doet ernstig vermoeden dat u de werkelijke verblijfplaats van uw vader verhuult omdat dit niet strookt met uw verklaringen en dat uw vader zich mogelijks zelfs nog in Afghanistan bevindt zonder noemenswaardige problemen.

Gezien het voorafgaande maakt u niet aannemelijk dat uw vader omwille van zijn werk als dorpsleider van het NSP in het vizier kwam te staan van de taliban. Bijgevolg maakt u evenmin aannemelijk dat er omwille van het werk van uw vader in uw hoofde wel sprake zou zijn van een acute vrees voor vervolging.

De door u neergelegde dreigbrief (documenten – groene map, document 10) kan bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat in Afghanistan en

zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen. Dit geldt des te meer voor niet-officiële documenten zoals de door u neergelegde dreigbrief. De dreigbrief is bovendien slechts een moeilijk leesbare kopie waarvan het CGVS onmogelijk de echtheid kan nagaan.

Omwille van de volgende redenen kan ook geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen over de problemen die uw vader zou hebben gekend met de schuldeisers omwille van zijn werk voor het NSP.

Ten eerste maakte u geen melding van problemen met schuldeisers op de DVZ, hetgeen de geloofwaardigheid van deze problemen op de helling zet. Gevraagd naar een kort overzicht van uw problemen in Afghanistan op de DVZ vermeldde u alleen problemen met de taliban omwille van het werk van uw vader en uw oom en dat de taliban er zo'n tweeënhalve maand voor de machtsovername mee bedreigd hadden om u te ontvoeren (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Op het CGVS ontkende u dan weer dat u de zaken over de ontvoering zo had gezegd. U had op de DVZ louter vermeld dat zoiets kon gebeuren met u omdat de taliban in het verleden zo'n dingen hadden gedaan (CGVS 1, p. 45). Gezien de specifieke tijdsbepaling die u gaf, tweeënhalve maand voor de machtsovername, is dit echter een weinig overtuigende verklaring. Vervolgens verklaarde u op de DVZ ook uitdrukkelijk dat u geen problemen had met uw medeburgers of problemen van algemene aard (vragenlijst CGVS, vraag 3.7) waaronder de problemen met de schuldeisers nochtans kunnen ressorteren. U wenste ook niets meer toe te voegen aan uw verklaringen (vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Hoewel u op het CGVS vertelde dat u niet de kans kreeg om op de DVZ over al uw problemen te vertellen (CGVS 1, p. 4-5), is het niet aannemelijk dat u tijdens uw korte interview wel zou spreken over een hypothetische ontvoering door de taliban, maar geen melding zou maken van de problemen met de schuldeisers, die op het CGVS nochtans een van de hoofdredenen bleken te zijn waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Afghanistan (CGVS 1, p. 23).

Ten tweede legde u tegenstrijdige verklaringen af over het ogenblik waarop de schuldeisers het huis van uw familie in beslag namen en uw familie uit het dorp wegluchtte. Tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS verklaarde u dat de schuldeisers na het derde bezoek van de taliban aan uw huis een klacht indienden bij de taliban dat uw familie geld aan hen moest geven (CGVS 1, p. 23). De schuldeisers waren aan het wachten en dachten dat jullie terug in het dorp zouden verschijnen. Na het derde bezoek van de taliban was het echter duidelijk dat u en uw vader er niet meer waren (CGVS 1, p. 35-36). Daarop dienden de schuldeisers een klacht in tegen alle personen die betrokken waren bij het project in het districtshuis van Narang (CGVS 1, p. 36). De taliban beslisten vervolgens dat de schuldeisers uw familie uit hun huis mochten zetten (CGVS 1, p. 36) wat gebeurde zo'n maand à anderhalve maand na het derde bezoek van de taliban (CGVS 1, p. 34). Uw familie vertrok te voet naar het district Sawkai, waar ze werden opgehaald door uw oom (CGVS 1, p. 37), en verhuisde naar Kabul op 21/9/1400 AK (12/12/2021 GK) (CGVS 1, p. 15-16). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u echter dat uw familie tijdens het derde bezoek van de taliban op 3/8/1400 AK (25/10/2021 GK) (CGVS 1, p. 23) uit het huis werd gezet (CGVS 2, p. 19) en de volgende ochtend door uw oom werd opgepikt in Sawaki district (CGVS 2, p. 20). Dit is tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen dat de schuldeisers pas na het derde bezoek een klacht indienden bij de taliban tegen de medewerkers van de projecten (CGVS 1, p. 36) en met uw eerdere verklaringen dat uw familie pas enkele weken na het derde bezoek uit het huis werd gezet en naar Kabul verhuisde (CGVS 1, p. 15-16). Uw tegenstrijdige verklaringen over het ogenblik waarop uw familie verhuisde, ondermijnen de geloofwaardigheid van de vermeende problemen tussen uw vader en de schuldeisers op fundamentele wijze.

Ten derde zijn de gedragingen van de schuldeisers weinig waarschijnlijk. Gelet op de situatie na de machtsovername valt niet in te zien waarom de schuldeisers dachten dat uw vader nog zou terugkeren naar het dorp. Zo waren de taliban aan de macht gekomen en waren de taliban volgens uw verklaringen actief op zoek naar uw vader om hem te doden (CGVS 1, p. 31). Dat de schuldeisers in die context meer dan twee maanden en drie huisbezoeken zouden afwachten vooraleer ze tot de conclusie kwamen dat uw vader niet meer zou terugkomen, is wel erg kortzichtig van de schuldeisers.

Een vrees voor vervolging door de schuldeisers in uw hoofde omwille van het werk van uw vader kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Inzake uw paternale oom O. (...) wijst het CGVS erop dat uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de

EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat personen die vroeger tot de Afghaanse veiligheidstroepen behoorden of samenwerkten met buitenlandse troepen te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U maakte echter niet aannemelijk dat uw oom voor of na de machtsovername in het vizier kwam van de taliban.

Ten eerste vertelde u over een aanval op uw oom in de regio Gamberi zo'n vier maanden voor de machtsovername (CGVS 1, p. 24). U maakte echter niet aannemelijk dat het zou gaan om een gerichte aanval op uw oom, zoals uw oom u dat verteld had (CGVS 1, p. 44-45). Zo wisten u (CGVS 1, p. 44) en uw oom (CGVS 1, p. 45) niet wie er vanuit de bergen precies op de auto had geschoten. U vertelde louter dat het ging om een 'ongekende gewapende groepering' (CGVS 1, p. 44). Daarnaast zaten er volgens uw verklaringen ook nog andere lijfwachten en chauffeurs in de auto (CGVS 1, p. 45). Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg niet dat er sprake was van doelgericht geweld door de taliban tegen uw oom omwille van zijn werk voor het Afghaanse leger.

Ten tweede maakte u niet aannemelijk dat de taliban na de machtsovername naar uw oom zijn komen vragen. Zo werd hierboven reeds uitgebreid uiteengezet dat er omwille van meerdere tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden in uw verklaringen geen geloof gehecht kan worden aan de bezoeken van de taliban aan uw familie na de machtsovername tijdens dewelke de taliban naar u, uw vader en uw oom gevraagd zouden hebben (zie supra).

Aangezien u de problematische situatie die zou bestaan in hoofde van uw paternale oom O. (...) niet aantoot, maakt u evenmin aannemelijk dat u wel een vrees dient te koesteren omwille van de tewerkstelling van uw oom bij het ANA.

Aangaande uw persoonlijke situatie blijkt uit de aanwezige informatie (het EUAArapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023> en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) dat familieleden van personen die geaffilieerd waren met de voormalige overheid in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bijvoorbeeld wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie. U haalt geen dergelijke zaken aan. Het loutere feit dat u een familielid bent van een vroegere humanitaire medewerker en een voormalig lid van de veiligheidstroepen, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat zij zélf te maken hebben met daden van vervolging (supra), is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aan te nemen.

U haalde geen verdere vervolgingsfeiten aan ten aanzien van u of uw familieleden in de periode die volgde. U verklaarde uitdrukkelijk dat u nooit persoonlijk bedreigd bent door de taliban (CGVS 1, p. 37). Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden actueel zouden worden vervolgd.

Volgens uw verklaringen leeft uw familie sinds eind 2021 ondergedoken in Kabul bij uw maternale oom N. (...) (CGVS 1, p. 15-16). Het CGVS merkt evenwel op dat u op de DVZ 'Kuz Kalai' opgaf als de verblijfplaats van uw moeder (verklaring DVZ, vraag 13A) en uw broers en zussen (verklaring DVZ, vraag 18) en niet Kabul. Nochtans stond u tijdens uw reis regelmatig in contact met uw familie in Afghanistan (CGVS 1, p. 13) en spreekt u sinds uw aankomst in België één keer per maand met uw familie in Afghanistan (CGVS 1, p. 12). Gezien dit contact en aangezien uw interview op de DVZ pas vier maanden na uw aankomst in België afgenomen werd (verklaring DVZ, p. 13-14), valt niet in te zien waarom u niet op de hoogte zou zijn geweest van de actuele verblijfplaats van uw familieleden in Kabul. Dat u Kuz Kalai opgaf als verblijfplaats voor uw gezin, terwijl u voor uw vader wel specificeerde dat u zijn verblijfplaats niet kende (verklaring DVZ, vraag 13A), ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw verklaringen dat uw familie in Afghanistan actueel problemen ondervindt omwille van het werk van uw vader en uw paternale oom en niet meer in uw dorp zou verblijven (CGVS 1, p. 15-16).

Wat betreft uw vrees omwille van het feit dat uw familie illegale houtkappers en drugsgebruikers verklikte aan de overheid, dient allereerst opgemerkt te worden dat u hiervan geen melding maakte bij de DVZ, ook niet toen u expliciet gevraagd werd naar problemen met medeburgers en of u nog iets toe te voegen had (vragenlijst CGVS, vragen 3.7b en 3.8). De vaststelling dat u geen melding maakte van de verklikkingen toen u gevraagd werd om een kort overzicht te geven van alle feiten die geleid hadden tot uw vlucht uit Afghanistan doet fundamenteel afbreuk aan de vrees die u hieraan koppelde tijdens uw onderhouden op het CGVS (CGVS 1, p. 25). Wat er ook van zij, u bracht geen concrete aanwijzingen aan dat de houtkappers of druggebruikers weten wat uw familie deed of dat u en uw familie hierom actueel vervolgd worden. Zo werd uw vader voor de machtsovername nooit op een negatieve manier geconfronteerd met de mensen die hij had aangegeven bij de overheid (CGVS 1, p. 38-39). Ook na de machtsovername hebben er zich klaarblijkelijk geen incidenten voorgedaan met de houtkappers of druggebruikers. U vermoedde louter dat die mensen jullie nu zouden kunnen vermoorden omdat ze in hun dossiers van de rechtbank misschien hebben gelezen wat uw familie heeft gedaan (CGVS 1, p. 38-39). Persoonlijke vermoedens en algemene hypothesen volstaan geenszins om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd of vervolgd, of dat er een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees of dit risico dient in concreto te worden aangetoond. Hier blijft u in gebreke. Daarnaast merkt het CGVS op dat u nooit zelf illegale houtkappers of druggebruikers hebt aangegeven bij de overheid, maar dat het altijd uw vader was die dit deed (CGVS 1, p. 38). U wist ook niet hoe lang de druggebruiker genaamd Safar, die na informatie van uw vader in de gevangenis belandde, in de gevangenis had gezeten (CGVS 1, p. 38) en of hij dus voor de machtsovername reeds was vrijgekomen. Gezien uw beperkte betrokkenheid en de vaststelling dat u toen u in Afghanistan woonde deze zaken niet opvolgde, maakt u niet aannemelijk dat er vandaag wel een gegronde vrees voor vervolging zou bestaan in hoofde van u en uw familie omdat uw vader zulke informatie doorspeelde aan de overheid voor de machtsovername.

Wat betreft de opmerking van uw advocaat dat u in Afghanistan problemen zou ondervinden omwille van de manier waarop u en uw familie jullie geloof belijden, kan het volgende gesteld worden.

Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat u niet bidt in België (CGVS 1, p. 6). Uw advocaat voegde hier op het einde van het onderhoud aan toe dat u tijdens het onderhoud niet had aangegeven in Afghanistan naar de moskee of naar de madrassa te zijn geweest, hetgeen zou opvallen bij terugkeer naar Afghanistan (CGVS 1, p. 46), en dat de manier waarop u en uw familie jullie geloof belijden in aanmerking genomen moet worden bij het nemen van een beslissing (CGVS 2, p. 32).

Inzake het geloof van uw familieleden vertelde u dat uw moeder vastte tijdens de ramadan en uw familie Eid vierde door nieuwe kleren te dragen. Uw moeder ging om Eid te vieren ook naar de huizen van andere familieleden, net zoals andere dorpelingen dat deden (CGVS 2, p. 29). Aan uw verklaringen niet te weten of uw moeder en vader baden (buiten de moskee) (CGVS 2, p. 26-27) kan maar weinig geloof worden gehecht. U haalde aan dat u niet met uw vader naar buiten ging om te zien of hij bad (CGVS 2, p. 6) en dat u niet altijd thuis was om te zien of uw moeder bad (CGVS 2, p. 27). Dat u vele jaren bij uw gezin in Afghanistan spendeerde en geen concreet antwoord kon geven op de vraag of uw ouders baden, is niet aannemelijk. Aangezien uw moeder deelnam aan de ramadan (CGVS 2, p. 29) kan het niet overtuigen dat zij de andere riten en plichten van het islamitisch geloof, waaronder de dagelijkse gebeden, niet verrichtte. Dat u geen antwoord wist te geven op deze eenvoudige vragen over het geloof van uw ouders doet ook afbreuk aan de waarachtigheid van uw beweringen dat uw gezinsleden in Afghanistan niet naar de moskee gingen/gaan (CGVS 2, p. 26-27). Uit uw verklaringen blijkt dat er binnen uw gezin wel degelijk sprake was van private geloofsbeleving zoals vasten, maar ook publieke geloofsbeleving zoals het vieren van Eid met anderen. Er moeten dus vraagtekens geplaatst worden bij de door u geschetste 'afwijkende' geloofsbeleving van u en uw familie.

Indien u daadwerkelijk problemen denkt te ondervinden bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan omwille van uw geloofsbeleving en die van uw familie, mag van u verwacht worden dat u zich hier reeds over had geïnformeerd. Gevraagd hoe uw maternale ooms, van wie u niet wist of ze bidden (CGVS 2, p. 28), hun godsdienst beleven sinds de taliban aan de macht zijn in Afghanistan, moest u het antwoord schuldig blijven. U had het niet gevraagd (CGVS 2, p. 30). Nogmaals gepolst hoe uw familie en uw ooms in die nieuwe situatie na de machtsovername navigeren, stelde u opnieuw dat u dat niet wist (CGVS 2, p. 30). Uw passieve houding om uzelf te informeren over de manier waarop uw familie omgaat met religie en religieuze regels opgelegd door de taliban sinds de machtsovername klemt met een eventuele vrees die omwille van de geloofsbeleving van u en uw familie in uw hoofde zou bestaan.

Verder maakte u tijdens uw twee persoonlijke onderhouden op het CGVS geen melding dat uw familieleden in Afghanistan sinds de machtsovername problemen ondervonden omwille van de manier waarop zij hun geloof zouden beleven. Aangezien u tijdens uw reis naar België in contact stond met uw familie (CGVS 1, p. 13) en nadat u in België aankwam ongeveer maandelijks contact had met uw familie in Afghanistan (CGVS 1,

p. 12) en indien u hier werkelijk voor vreest, mag verwacht worden dat u op de hoogte zou zijn van dergelijke incidenten indien die hadden plaatsgevonden.

Uit uw verklaringen blijkt bijgevolg niet dat uw familie in Afghanistan problemen ondervindt omwille van de wijze waarop zij hun geloof zouden belijden. Hierdoor kan niet ingezien worden waarom u hierdoor wel problemen zou ondervinden. U bood ook geen duidelijkheid over de verblijfplaats van uw vader (zie supra) die zich dus mogelijks nog in Afghanistan bevindt zonder noemenswaardige problemen ondanks dat hij volgens uw verklaringen niet naar de moskee zou zijn gegaan (CGVS 2, p. 26).

U identificeerde zich als soennitische moslim op het CGVS (CGVS 1, p. 6). Hoewel u 'ik weet het niet' antwoordde toen u die vraag opnieuw werd gesteld tijdens uw tweede onderhoud op het CGVS, vertelde u vervolgens wel dat u gelooft in God en dat God het universum creëerde (CGVS 2, p. 30). Gevraagd waarom u niet bidt in België antwoordde u louter dat u de tijd nog niet vond hier (CGVS 2, p. 26). U vertelde later dat u niet wilde bidden in de toekomst omdat het uw eigen keuze is (CGVS 2, p. 31). U vervolgde door te stellen dat u er geen interesse in hebt en uw hart er niet voor is, maar gevraagd om te verklaren wat u daar mee bedoelde kwam u niet verder dan 'ik weet het niet' (CGVS 2, p. 31). Uit uw verklaringen blijkt niet dat u een geloofsafvallige bent of zich bekeerd heeft tot een nieuwe religie. Verder blijkt uit niets dat u zich niet meer zou kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende (religieuze) wetten, regels en gebruiken. U bracht uw vormende jaren door in de Afghaanse cultuur. U stelde dat u tijdens de periode dat u in Afghanistan leefde naar school ging en werkte in de voedingswinkel van uw vader in uw dorp (CGVS 1, p. 17). Wat betreft religie kreeg u, naast de geloofsbeleving waaraan u thuis werd blootgesteld, op school ook godsdienstles waarin u soera's (of hoofdstukken) uit de Koran moest leren en reciteren (CGVS 2, p. 30). Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse (religieuze) waarden en normen. Daarom kan niet zonder meer worden aangenomen dat u hiervan intussen totaal vervreemd zou zijn en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Uit een onderzoek naar uw sociale media blijkt bovendien dat u online bijna uitsluitend in contact staat met andere mannelijke Afghanen en ook in België nog traditionele Afghaanse kledij draagt (landeninformatie – blauwe map, document 1, p. 17-27). U lijkt in België ook voornamelijk op te trekken met andere Afghanen (CGVS 1, p. 3-7; landeninformatie – blauwe map, document 1, p. 17-27). U heeft daarnaast nog een familiaal netwerk in Afghanistan (CGVS 1, p. 8-9, 16 en 43), waarmee u in contact staat (CGVS 1, p. 12), dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban, inclusief instructies omtrent geloof en religieuze beleving. Het loutere feit dat u al vijf maanden een Oekraïens vriendinnetje zou hebben (CGVS 1, p. 4), betekent niet noodzakelijkerwijze dat u niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar

anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. U verwees louter naar de problemen met de taliban, de schuldeisers, de houtkappers en druggebruikers omwille van het werk van uw vader en uw paternale oom O. (...). Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t.

Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van

het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen

een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan._migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan tot slot niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u, zoals hierboven reeds uitgebreid werd aangetoond, echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming aanbrengt, zijn niet van die aard dat zij bovenstaande bevindingen vermogen te wijzigen. De dreigbrief, het telefoonnummer van de smokkelaar in Iran en de schermafbeelding van een gesprek tussen u en uw oom inzake een geldtransfer naar Kabul werden hierboven reeds besproken. Uw e-taskara is een loutere aanwijzing van uw identiteit, die hier, met uitzondering van de door u voorgehouden leeftijd, niet ter discussie staat. De overige stukken staven uw familieband met uw vader en oom, het werk van uw vader en het werk van uw oom, alsook het verblijf van uw oom en zijn gezin in de VS, maar deze elementen worden an sich nergens betwist. De opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud hebben louter betrekking op de data van uw oom zijn legerdienst, maar deze raken de kern van bovenstaande argumenten niet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De bestreden beslissing

Verweerder besluit dat verzoeker niet erkend kan worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Eveneens besluit verweerder dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2. Basisbeginselen van het beroep in volle rechtsmacht

2.2.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

2.2.2. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.2.3. De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De rechterlijke motiveringsverplichting houdt niet in dat de Raad moet antwoorden op elk argument dat tot staving of weerlegging van een middel is aangevoerd, maar dat geen afzonderlijk middel of afzonderlijke weerlegging vormt.

2.2.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale

bescherming kunnen rechtvaardigen. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3 Aanvullende stukken

Op 11 december 2025 heeft verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin hij verwijst naar volgende rapporten en de weblinks ervan vermeldt:

- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments”, 4 november 2022;
- EUAA, “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus , januari 2022;
- EASO, “Afghanistan Country Focus”, december 2023;
- EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, mei 2024;
- EUAA, “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city”, augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City”, augustus 2020;
- EUAA, “Afghanistan: Targeting of individuals”, augustus 2022;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan”, juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.
- EUAA COI Query Afghanistan – major legislative, security-related and humanitarian developments, 2 februari 2024.
- EUAA Afghanistan – Country Focus, november 2024
- SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad, februari 2025,

Op 17 december 2025 heeft verweerder nog een aanvullende nota neergelegd waarbij zij verwijst naar het volgend rapport en de bijhorende weblink vermeldt:

- COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 ;

Daarbij is het CGVS niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt: *“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet vermeldt niet de inwilliging van het beroep als sanctie voor de afwezigheid van de verweerder op de terechtzitting van de Raad. De Raad is op grond van de afwezigheid van de verweerder ter terechtzitting niet verplicht het beroep gegrond te verklaren en aldus verzoeker te erkennen als vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt de bepaling een omkering van de bewijslast in. Deze bepaling heeft wel tot gevolg dat de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verweerder niet dienen te worden beantwoord (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365; RvS 29 oktober 2014, nr. 10 890 (c); RvS 9 maart 2016, nr. 11 839 (c)).

Op 8 december 2025 heeft verzoeker een aanvullende nota neergelegd met bijkomende stukken. Het gaat hierbij meer bepaald om:

- Aanbevelingsbrief partner van verzoeker;

- Foto's van verzoeker en zijn partner;
- Foto's van verzoeker met zijn vriendinnen in België;
- Foto's van verzoeker met zijn uitgebreid netwerk in België;
- Aanbevelingsbrief vanwege Y.C.;
- Aanbevelingsbrief collega's verzoeker;
- Aanbevelingsbrief V.T.;
- Aanbevelingsbrief S.R.;
- Aanbevelingsbrief Z.M.;
- Aanbevelingsbrief verzoeker zelf;
- Foto's van verzoeker in België;
- CV van verzoeker;
- Arbeidsovereenkomsten verzoeker;
- Werkattest verzoeker;

2.4 De aangevoerde middelen

2.4.1 Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 1, A (2) en 33 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van vluchtelingen van 31 januari 1967, van artikel 3 van het EVRM, van de materiële motiveringsverplichting, van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en bij een goede lezing van het verzoekschrift ook van het evenredigheidsbeginsel en artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet.

2.4.2 Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de beslissing van verweerder. Daarbij geeft hij in eerste instantie aan te volharden in zijn beweringen zoals deze gedaan zijn tijdens zijn twee persoonlijke onderhouden.

Daarnaast wijst verzoeker op zijn profiel als familielid van voormalige personeelsleden van de Afghaanse overheid. Verweerder zou geenszins betwisten dat zijn paternale oom inderdaad werkzaam was voor de buitenlandse strijdkrachten in Afghanistan en dan meer in het bijzonder de Amerikanen. Intussen zou deze oom ook in de Verenigde Staten verblijven en daarvan zou hij de stukken aanvoeren. Daarbij heeft hij steeds samengewoond met deze oom. Hij zou wel degelijk gevaar lopen op vervolging en verwijst hiervoor naar allerhande rapporten, artikels en arresten van de Raad. Verweerder zou dan ook geen rekening houden met dit specifieke profiel.

Vervolgens merkt verzoeker op dat hij aanzien moet worden als verwesterd. Hij zou Afghanistan in 2021 verlaten hebben en sedert januari 2023 in België zijn. In de bestreden beslissing zou verweerder hier geen rekening mee gehouden hebben. Er zou nog steeds geen duidelijke en objectieve informatie beschikbaar zijn over de terugkeer van Afghanen uit het zogenaamde Westen en alleszins kan deze informatie niet nagetrokken worden. Opnieuw met verwijzing naar allerhande artikels, rapporten en arresten van de Raad gaat verzoeker in het algemeen nader in op deze bewering. De Taliban zouden intussen ook zeer strikte regels opleggen die nauw verbonden zijn aan de Sharia. De beweerde amnestie die door de Taliban afgekondigd werd, zou van weinig tel zijn. Het geheel van deze factoren zou er toe leiden dat er wel degelijk een mogelijk risico is op de schending van artikel 3 van het EVRM. Samenvattend, is er volgens verzoeker een aanzienlijk groter risico op vervolging en dit zeker sedert de machtsovername door de Taliban. Er zou sprake zijn van een verregaande verwestering in hoofd van verzoeker en verweerder zou geen toekomstgerichte beoordeling gemaakt hebben op dit vlak.

Verzoeker gaat nadien nog nader in op de subsidiaire bescherming waarvan hij van oordeel is dat minstens deze bescherming hem geboden zou moeten worden. Er zou sprake zijn van een gewijzigde houding vanwege verweerder en verzoeker stelt zich de vraag of er voldoende actuele informatie beschikbaar is om tot een gedegen besluit te komen over de situatie in Afghanistan. Opnieuw wijst verzoeker erop dat hij reeds een aanzienlijke tijd geleden zijn herkomstland verlaten heeft. Er zou nog steeds sprake zijn van willekeurig geweld en de burgerbevolking zou hier ook nog steeds het slachtoffer van zijn. Ook op het socio-economisch vlak zou er sprake zijn van een problematische situatie. Er zou sprake zijn van een humanitaire crisis en deze zou bijzonder zwaar doorwegen voor kwetsbare profielen waarvan verzoeker vindt dat hij hier toe behoort. Ook de mensenrechtensituatie zou problematisch zijn. De precaire socio-economische situatie zou te wijten zijn aan de handelingen van de Taliban. Van een gedwongen repatriëring van Afghaanse vluchtelingen zou dan ook geen sprake mogen zijn volgens verzoeker.

2.4.3 Wat de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM betreft, benadrukt de Raad dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.4.4 Ten laatste stelt de Raad vast dat verzoeker louter melding maakt van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet zonder ook maar de minste verwijzing naar de bestreden beslissing of aanduiding hoe deze voormeld artikel zou hebben geschonden. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt echter dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; RvS 8 januari 2007, nr.166.392). Gezien verzoekende partij zich niet de moeite getroost concreet aan te wijzen van hoe de bestreden beslissing voormeld artikel 48/5 zou hebben geschonden, is dit onderdeel van het middel onontvankelijk.

2.5 De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5.1 Verzoeker houdt in eerste instantie voor dat verweerder onterecht besloot dat hij niet kan worden erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet. Voormelde wetsbepaling luidt als volgt: *“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”*

Artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, geeft vervolgens het volgende aan: *“Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als “vluchteling” elke persoon: [...] Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term “het land waarvan hij de nationaliteit bezit” elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet invoert.”*

Verweerder heeft vastgesteld dat de verklaringen die verzoeker, met het oog op het verwerven van een internationale beschermingsstatus, aflegde ongeloofwaardig zijn en de door hem aangebrachte stukken niet toelaten anders te oordelen.

Verweerder meent dat verzoeker het niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals dit voorzien wordt in het statuut van de subsidiaire bescherming.

Uit dit geheel aan door hem aangevoerde elementen leidt verzoeker in ieder geval wel een vrees tot vervolging af. Er worden door hem echter geen overtuigende argumenten bijgebracht die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht kunnen plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker weliswaar allerhande bedenkingen uit bij een aantal overwegingen in de bestreden beslissing, maar hiermee de determinerende motieven van deze beslissing niet onderuit haalt.

2.5.2 Verzoeker kan met de loutere herneming van zijn reeds afgelegde en beoordeelde verklaringen en de uiterst algemene en post factum-verduidelijkingen of verwijzingen naar algemene informatie in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden of de algemene ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen.

2.5.3 De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er blijkt echter duidelijk dat de berichtgeving uit en over Afghanistan niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en dat nieuwe bronnen zijn verschenen, zoals wordt geattesteed door de voorgelegde landeninformatie. Bij het opstellen van de rapporten heeft EUAA daarenboven gebruik gemaakt van informatie afkomstig van zowel gouvernementele als niet-gouvernementele (internationale) organisaties. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. In tegenstelling tot wat verzoeker doorheen zijn kritiek tracht te laten uitschijnen, oordeelt de Raad dat er te dezen en op heden

wel degelijk actuele, betrouwbare, eensluidende en omvattende informatie voorhanden is die toelaat om een gedegen inschatting te maken van de situatie in verzoekers land en regio van herkomst en om tot een oordeel te komen omtrent de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming, in het licht van deze situatie, in de zin van de artikelen 48/3 (en bijgevolg ook 48/4) van de Vreemdelingenwet.

2.5.4 In zijn verzoekschrift en ook in de aanvullende nota's houdt verzoeker voor dat hij reeds een aanzienlijke tijd in België verblijft, hier taallessen volgt en ook al geruime tijd aan het werk is. Daarnaast voert hij aan een westerse levensstijl ontwikkeld te hebben waarbij hij zeer regelmatig fitness doet, verschillende vriendinnen had en in het algemeen een leven wenst te leiden waartoe hij hier te lande de vrijheid krijgt.

Daarbij verwijst hij in zijn eigen bewoordingen naar een zogenaamde "verwestering". Uit de objectieve landeninformatie waarover de Raad beschikt blijkt heden evenwel niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Uit de meest recente informatie waarover de Raad beschikt blijkt veeleer dat Afghanen die terugkeren uit het buitenland in regel weinig of niets in de weg wordt gelegd (cf. EUAA Afghanistan Country Focus, mei 2024 en aanvulling/actualisatie van november 2024).

In de bestreden beslissing gaat verweerder nader in op de mogelijkheid dat verzoeker aanzien zou worden als verwesterd. Concreet geeft de bestreden beslissing het volgende weer:

"Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zullen viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u, zoals hierboven reeds uitgebreid werd aangetoond, echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige

schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

Op basis van de gegevens waar verweerder destijds over beschikte, gaat deze er vanuit dat er in hoofde geen bijzondere redenen zijn om aan te nemen dat verzoeker als verwesterd aanzien moet worden.

In de aanvullende nota van 11 december 2025 stelt verweerder bijkomend in dit kader dat:

“Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

(...)

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als ‘verwesterd’, onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde ‘besmet’ door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.”

2.5.5 Uit het administratief dossier waar de Raad over beschikt, blijkt dat verzoeker van etnische origine Pashtoun is en dat hij zo goed als zijn volledige leven in de Kunar provincie woonde alvorens zijn vlucht naar België aan te vatten. Verzoeker is afkomstig uit een familie van voormalige overheidsfunctionarissen wat verweerder in de bestreden beslissing ook niet lijkt te ontkennen. Verzoeker geeft aan onmiddellijk na de machtsovername door de Taliban zijn land van herkomst verlaten te hebben. Op basis van de leeftijdstest kan er geoordeeld worden dat verzoeker destijds 19 jaar oud was al dient er in dit kader ook rekening gehouden worden met de standaardafwijking van 2 jaar die voor dergelijke testen geldt waardoor het mogelijk is dat verzoeker inderdaad bij zijn vlucht slechts een zeventiental jaar oud was.

Verzoeker is onmiddellijk na de machtsovername vertrokken uit Afghanistan en heeft *de facto* dan ook niet geleefd onder het juk van de Taliban. Bovendien was verzoeker nog erg jong toen hij zijn herkomstregio verliet en, alhoewel hij wel vertrouwd dient te zijn met de basis van de lokale tradities, normen en waarden, kan er niet zonder meer besloten worden dat zijn persoonlijkheid reeds volledig gevormd was op het moment dat hij de vlucht nam naar het buitenland. Sedertdien verblijft hij reeds enkele jaren in België.

2.5.6 Uit de verklaringen van verzoeker tijdens zijn persoonlijke onderhouden blijkt dat verzoeker en zijn familie reeds in Afghanistan niet geheel volgens de algemeen geldende geplogenheden hun leven leidden. Zij gingen, blijkens de verklaringen van verzoeker, niet regelmatig naar de moskee, hielden zich niet noodzakelijkerwijze aan de andere religieuze geplogenheden en de dorpsbewoners gingen blijkbaar zelfs zo ver dat zij tegen de familieleden zeiden dat zij zich als Amerikanen gedroegen (PO van 9 januari 2024, pagina 26 en 27).

Wanneer verzoeker naar zijn eigen religieuze inzichten gepeild wordt, blijkt hij niet bijzonder geïnteresseerd in religie *an sich* en geeft hij aan zowel in België als destijds in Afghanistan niet deel te nemen aan het religieuze leven. Wanneer verzoeker opnieuw meer diepgaand gepeild wordt naar de gehechtheid aan zijn religie en zijn eventuele wil om later toch over te gaan tot het belijden van zijn godsdienst geeft hij opnieuw aan hier niet in geïnteresseerd te zijn, niet te willen bidden, dit ook niet in de toekomst niet te willen doen en er geen hart voor te hebben waar hij zich er niet toe wil verplichten dit toch te doen (PO van 9 januari 2024, pagina 30 en 31).

In zijn aanvullende nota geeft verzoeker dan weer onomwonden aan dat hij zich *anno* 2025 niet langer als moslim beschouwt.

2.5.7 Verzoeker wordt dan ook reeds enkele jaren vanop een jonge leeftijd blootgesteld aan de zogenaamde Westerse samenleving. Dit blijkt onder meer uit het feit dat hij zich sedert zijn komst in België bekwaamd heeft in het Nederlands. Ook ter zitting kon verzoeker zich zeer goed in het Nederlands uitdrukken.

Verzoeker blijkt ook geruime tijd tewerkgesteld te zijn en wordt in steunbetuigingen door zijn naaste collega's beschreven als respectvol, loyaal hulpbereid en positief ingesteld.

Naast deze elementen blijkt verzoeker zich ook privaat begeven te hebben in het dagelijks leven in België. Verzoeker noemt verschillende relaties, geeft aan zich gefamiliariseerd te hebben met de westerse waarden en normen en stelt dat hij geen graten ziet in bijvoorbeeld alcoholgebruik.

2.5.8 In zijn vrije tijd blijkt verzoeker vooral fitness te doen en maakt hij regelmatig foto's van de vooruitgang die hij op dit vlak boekt. Foto's waarvan hij blijkbaar ook de verspreiding niet schuwt.

Verzoeker heeft zijn kledingstijl afgestemd op zijn omgeving en heeft ook gekozen voor het plaatsen van tatoeages onder meer in zijn hals. Deze tatoeages zijn uiteraard zichtbaar.

2.5.9 Uit deze houding blijkt een open geest en tolerantie. Er kan dan ook niet gegarandeerd worden dat verzoeker in zijn land van herkomst niet als een "outsider" zal worden aanzien.

Verzoeker heeft zich de afgelopen jaren actief begeven in onze maatschappij en werd aldus langdurig ondergedompeld in de Belgische samenleving. Gelet op deze uitgebreide blootstelling aan de Belgische samenleving, heeft verzoeker zich wellicht gedeeltelijk onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigengemaakt en werd hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd. Zo hieruit niet noodzakelijkerwijze blijkt dat verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, dient wel te worden vastgesteld dat hij tijdens zijn maatschappelijke participatie onmiskenbaar werd en wordt geconfronteerd met een westerse manier van leven en met westerse opvattingen, waaronder principes van (religieuze) verdraagszaamheid en gelijkheid tussen mannen en vrouwen.

Hierdoor is het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker grote moeilijkheden zal ondervinden om zich desgevallend opnieuw te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving. In de eerste plaats bestaat er omwille van zijn jonge jeugd een grote discrepantie tussen de levenswijze die hij in zijn jeugd heeft gekend en zijn huidige leven in België. Bovendien is de Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, evenmin dezelfde dan diegene waarin hij is opgegroeid en was het begin van zijn meer open levenshouding wellicht reeds gelegd tijdens zijn opvoeding in Afghanistan. De Raad acht het niet onaannemelijk dat verzoeker, door zijn ervaringen alhier, al dan niet onbewust, een zekere vorm van opstandigheid of weerspanning kan tentoonstellen wanneer hij wordt verwacht zich te conformeren aan de heersende (sociale) normen van de huidige Afghaanse samenleving.

2.5.10 De Raad benadrukt verder dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – taliban's impact on the population, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "Afghanistan: targeting of individuals", augustus 2022, p. 55).

2.5.11 In haar aanvullende nota stelt de verwerende partij dat: *"Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie"*

De Raad kan dit standpunt niet bijtreden. Verzoeker heeft wel degelijk een aantal elementen aangereikt, waaronder zijn jarenlange verblijf en onderdompeling in onze samenleving, zijn beheersing van de Nederlandse taal, zijn tewerkstelling, sportbeoefening, contacten met zijn nieuwe sociale netwerk en opvallende tatoeage, waardoor hij zich, (deels onbewust) gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt, die hem wel degelijk in de negatieve aandacht van de taliban kunnen brengen. Er kan immers worden aangenomen dat hij deze gedragingen en kenmerken niet steeds zal kunnen verbergen, of dat hij zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen, wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die trouwens ondertussen door toedoen van de machtsovername, aanzienlijk werden verstrengd.

Dit brengt het risico met zich mee dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap en dit zeker in een context waarin zijn familie mogelijks reeds vroeger in zijn algemeenheid als een buitenbeentje beschouwd werd. Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de huidige context van de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd, alsook de informatie dat personen die worden beschouwd als 'verwesterd' het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging, waarbij de perceptie leeft dat Afghaanse terugkeerders waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met Westerse landen, zoals blijkt uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier. Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met het profiel van verzoeker indien hij onder de negatieve aandacht van de taliban zou komen omwille van een toegedichte verwestering.

De beschikbare landeninformatie maakt evenwel gewag van "wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing", waaronder openbare geseling en afranseling van personen die ervan worden beticht zich niet te hebben gehouden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen.

2.5.12 Gelet op het geheel van verzoekers socio-economische profiel, zijn vertrek uit Afghanistan onmiddellijk na de machtsovername maar zonder verblijf onder het regime van de Taliban, zijn langdurige verblijf in België, zijn grondige onderdompeling in Westerse waarden en normen en zijn vrij opvallende uiterlijke kenmerken, in combinatie met de huidige Afghaanse context onder het Taliban-regime en de perceptie en potentiële behandeling van personen die Afghanistan hebben verlaten, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker bij terugkeer naar Afghanistan een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen waarbij in zijn specifieke geval een verband kan worden gelegd tussen de gevreesde vervolging en een (toegeschreven) politieke of godsdienstige overtuiging.

2.5.13 De Raad treedt, na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier de conclusie in de EUAA Country Guidance van mei 2024 (p. 123) bij dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat is om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

2.5.14 Gezien de Taliban geen actor van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA Country Guidance van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

2.5.15 Gelet op het voorgaande, wordt verzoeker erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5.16 Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien januari tweeduizend zesentwintig door:

A. DE WILDE,

C. VAN DEN WYNGAERT,

De griffier,

C. VAN DEN WYNGAERT

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

A. DE WILDE